

NOVÁK MONIKA

ORSZÁGOS TANÉVNYITÓ ZSIGÁRDON

A Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége augusztus 28-án rendezte meg a Szlovákiai Magyar Iskolák XXI. Országos Tanévnyitó Ünnepségét. Tanévkezdés előtt évről évre más-más régióban kerül sor e lélekemelő eseményre. Idén az alábbi mottót választották a szervezők: „Az okos ember másnak a példáján tanul, s a maga tapasztalataival előbbre viszi a jót, mit örökölt, elődeitől átvett. Ez minden nemzedék társadalmi kötelessége.” (Erdélyi László Gyula)

Az ökumenikus istentiszteletnek a helyi református templom adott otthont, ahol három felekezet képviselője celebrált: Szénási Szilárd, a komáromi egyházmegye esperese, Varga Róbert, római katolikus plébános és Nagy Olivér, alsószeli evangélikus lelkész. A Józsa Mónika karnagy vezette galántai Kodály Zoltán Daloskör színvonalas előadásával járult hozzá a rendezvényhez.

A hagyományokat követve az ünnepség egyházi részét a világi követte, melyet mindig a régió területi választmányának elnöke nyit meg és köszönti a meghívott vendégeket. Ezúttal az SZMPSZ Galánta-Vágsellye Területi Választmányának elnöke, Narancsík Szilvia töltötte be e szerepet. Idén is számos szervezet, oktatási és egyéb intézmény vezetője tette tiszteletét az országos tanévnyitón.

Az ünnepség legmeghatóbb, szimbolikus jelentéssel bíró pillanata, amikor az óvó nénik bevezetik a leendő elsősöket, hogy a bemutatkozásuk és megáldásuk után az osztályfőnökeik-

nek átadhassák őket. Idén a zsigárdi iskolakezdők mellett a vágfarkasdi és királyrévi gyermekek is részesei lehettek az ünnepi pillanatnak. Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség elnöke jóvoltából ők vehették át elsőként ebben a tanévben az ajándék iskolatáskát és az iskolakezdőknek szánt ösztöndíjat.

Az ünnepélyes tanévnyitón több szónok is tolmácsolta köszöntőjét az egybegyűltek számára: Fekete Irén, az SZMPSZ elnökének biztató gondolatait Dr. Lőrinczi Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériuma nemzetközi és Kárpát-medencei kapcsolatokért felelős államtitkára; Czimbalmosné Molnár Éva, a Nemzetpolitikai Államtitkárság Felvidékért felelős főosztályvezetője; majd Burus-Siklódi Botond, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége elnöke üdvözlő szavai követték.

Az ünnepség további részében az Emberi Erőforrások Minisztériuma Pedagógus Szolgálati Emlékérmel adományozott az intézményvezetők és az SZMPSZ javaslata alapján a megérdemelt nyugdíjas éveiket kezdő pedagógusoknak. Idén az elismerésben részesülő 43 díjazott közül 30 személyesen vette át az emlékérmel Lőrinczi Zoltán államtitkártól és Fekete Irén elnök asszonytól. A díjazottak névsora a <https://szmps.zk/> oldalon olvasható.

A pályakezdő pedagógusokat az ünnepi tanévnyitón nyolcan képviselték. Sztetyinszky Veronika, az SZMPSZ Galántai Regionális Pedagógiai Központjának vezetője mutatta be őket az egybegyűlteknek. Az alábbi intézmé-

nyekben kezdik meg pedagógiai hivatásuk gyakorlását:

Bircsák Izabella – Tarczy Lajos Alapiskola, Hetény

Farkas Viktória – Döme Károly Alapiskola és Óvoda, Izsa

Fekete Cyntia – Feszty Árpád Alapiskola és Óvoda, Ógyalla

Kovács Györgyi – Alapiskola, Dunamocs

Kovacsics Dávid – Tarczy Lajos Alapiskola, Hetény

Kovács Maximilián – Pázmány Péter Alapiskola és Óvoda, Vágsellye

Seres Aida – Életke Református Óvoda, Vágfarkasd

Šimovič Nikoletta – Amade László Magyar Tannyelvű Alapiskola, Bős

Varga Szilárd – Nagyboldogasszony Egyházi Iskolaközpont, Gúta

A pályakezdőkhöz intézett Útravaló üzenetet Katona Ilona, a zsigárdi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola egykori igazgatója fogalmazta meg. Az ünnepélyes tanévnyitó zárásaként Pék László, az SZMPSZ egykori elnöke tolmácsolásában a tanévnyitó résztvevőinek Üzenete hangzott el, mely a magyar iskolák diákjainak, pedagógusainak és a szülőknek szól.

Az ünnepséget felemelővé és még színvonalosabbá tették a fellépő tanulók és művészek, közreműködtek: Vadkerti Imre, Zsapka Attila, Sipos Dávid, Bertók István, Žiaček Margaréta és a helyi alapiskola tanulói.

Az országos tanévnyitóról szóló részletes tudósítás, valamint a helyszínen készült videófelvétel a <https://szmps.zk/> oldalon érhető el.

Katona Tamás fevételei

PÉK LÁSZLÓ

ÜZENET A MAGYAR ISKOLÁKBA

Régebben nemzedékek biztos pontjai voltak a templomok és az iskolák, melyek értékrendet és tudást adtak, közösséget formáltak. Mára a templomok tornyai elvesznek a városok épületegyüttese között, a tudástartalmakat éles viták kísérik. Napról napra kaotikusabb helyzetekbe sodródunk, s a civilizáció melléktermékeit – konfliktusok, éghajlatváltozás, népességáradatok, világhárvány – formájában kell elviselnünk.

Merre tovább, iskola? Néhány nap múlva elkezdődik az újabb tanév, rákötődve az előző foghíjasra. A magyar iskolák ez évi utánpótlása, a kiselsősök alig várják, hogy egymással versenyre keljenek, barátokra leljenek. Menni fog nekik a tanulás, hiszen a családban megélt történetekbe, az óvó nénik meséibe és a sok-sok közös játék élményébe kapaszkodhatnak.

A nagyobb diákok számára tovább nyílhatnak a tudás titkainak kapui, ha megvan bennük a kíváncsiság és az igyekezet, s ha az oktatás mellett érdeklődő diákközösségek, szakkörök, csoportok, csapatok tagjaként is kipróbálják képességeiket. A pedagógusok és a munkájukban összehangolt tantestületek bizonyára kihasználnak minden bevált és újszerű lehetőséget, mely diákjaik előrehaladását segíti.

Sok ígéretes példáról hallani az oktatás házatájáról: egyházi és szórványóvodák alakulásáról, gyermekfejlesztési központ működéséről,

tehetséggondozó programok és gyermektáborok gyarapodásáról. Az iskolavezetők a tanévet a jelenléti és a távoktatási formára is előkészítették, de reménykedjünk, hogy az oktatás feltételeinek megteremtésén túl a diákélet örömteli eseményei, az idén újra színessé varázsolják a tanévet.

A család számára a gyermek a legnagyobb érték. A világban hatékony technológiák, gyógyszerek, művészi értékek születnek. Napjainkban azonban a diákok könnyen kiszolgáltatottjaivá válhatnak a veszélyeknek is. Képesek-e a szülők, a pedagógusok a különféle praktikák megállítására?

Önök, kedves szülők, gyermekük számára azt az iskolát választották, ahol a diák az anyanyelvre építve szerzi meg a tudást, miközben megőrzi kötődését felmenőivel, s egy sajátos és gazdag kultúra részese lesz. Szlovákul is megtanul, hiszen a magyar iskolákban a legkisebkek számára is teret nyer a játékos szlovák nyelvtanulás. A Csergyerek program is jótékonyan járulhat hozzá az előítéletekkel nem terhelt fiatalok kapcsolatainak alakulásához, hiszen számukra az idegen nyelvek és egymás nyelvének használata ma kihívást, a jövőben egymás egyenrangú elfogadását jelentheti.

A felvidéki magyarság a jövőbe kíván tekinteni, azonban sajnálatos, hogy ma is szembesülünk olyan helyzetekkel, melyek iskoláinkat is negatívan érinthetik. Értetlenül fogadtuk

például a kisebbségi oktatásért felelős államtitkár indoklás nélküli leváltását, a külügyi államtitkár felvetését a magyar közösség nemzetbiztonsági kockázatáról, s nehezményezzük, hogy országunk, melyben élünk, az európai kisebbségjogi kezdeményezések ellenében foglal állást. Ezek a megnyilvánulások minket, itt élő magyarokat, másodrangú állampolgárrá minősítenek, s közösségünk fejlődését akadályozzák.

Mindezen hatások ellenére sem lenne célszerű, ha csak külső erő áldozataként tekintenénk önmagunkra. Helyette arra a kérdésre próbáljunk választ találni, hogy mit kéne másképpen vagy jobban tennünk. Ha erre összpontosítunk, és nem mások vélekedésével leszünk elfoglalva, figyelmünket saját erőforrásainkra irányíthatjuk. Így reményünk is erősebb lesz a cselekvésre és a változtatásra. Magunk vagyunk alkotói sorsunknak!

Minden magára valamit adó közösségnek, így a miénknek is, a boldogulás érdekében szüksége van tudást és tartást adó kiváló iskolákra, melyek a múltat a jövővel összekötik. Melyek megtartják mindazokat az értékeket, amelyek egy nép tisztességes szándékaihoz a felgyorsult időben szükségeltetnek, s hogy az itt megszerzett műveltség fundamentuma legyen fiataljaink számára önmaguk és a világ megismeréséhez és gyümölcsöző kapcsolataik kiépítéséhez!

KATONA ILONA

„ÚTRAVALÓ” ÜZENET A PÁLYAKEZDŐ PEDAGÓGUSOKHOZ

Tisztelt Vendégeink, kedves Pedagógusok!

Szeretettel köszöntöm mindnyájukat a 2021/22-es ünnepélyes országos tanévnyitón. Engedjék meg, hogy külön szeretettel köszöntsem a pályakezdő fiatal kollégákat!

Sokat töprengtem, milyen biztató, lelkesítő beszéddel vértesszem fel a pedagógusi pálya rögs útján épp elindulni készülő ifjú embertársainkat. A töprengésem vége az lett, hogy az igazat, csakis az igazat fogom mondani.

Tény, hogy nem könnyű hivatás a pedagógusé. Egy középkori mondás azt tartja, hogy akit az istenek gyűlöttek, azt tanítóvá tették. Olyan hivatás ez, mely valóban elhivatott egyéneket feltételez, ugyanis művelni csak szívvel-lélekkel lehet és csak úgy érdemes. Ehhez a munkához késve érkezik a motiváló köszönet, viszont nincs az a tisztességes tanítvány, aki felnőtt korában ne hálával és szeretettel gondolna egykori tanítóira, a legkiválóbbakra egészen biztosan. Azokra, akik szereték a munkájukat és kiváltképp azokat szerették, akiket tanítottak. E hivatás legfontosabb része a nevelés. Nevelni pedig jó példamutatással lehet, mert csak akkor hiteles. Szeretettel nevelni a gyermeket, azt a gyermeket is, aki valamilyen oknál fogva nem képes

vagy nem eléggé motivált az ismeretek befogadására. Megfelelő pedagógusi hozzáállással csodák érhetők el az ilyen tanulónál is. Ez az igazi kihívás a pedagógus életében, akivel szemben számtalan az elvárás a társadalom, az iskola és a szülő részéről.

A társadalom megköveteli, hogy ismeretei korszerűek legyenek, hogy szüntelen önműveléssel tartson lépést a tudomány és technika fejlődésével. Elvárja az ifúság jó irányba terelését, erkölcsi értékek közvetítését.

Az iskola mint intézmény elvárása, hogy a pedagógus munkájával legyen elégedett a szülő és a gyermek egyaránt. Oktató-nevelő tevékenysége folyamán olyan módszereket alkalmazzon, amelyek a gyermek aktív közreműködésére, önálló tevékenységre serkentenek. Nem biztos, hogy ez minden esetben a modern segédeszközök alkalmazását jelenti csupán. Sokkal inkább feltételezi a pedagógus leleményességét, lényének kisugárzását, melyek a legigényesebb feladatot is vonzóvá tehetik.

A harmadik partner a szülő, aki jogal várja el, hogy gyermekét ismeretekkel, tárgyi tudással ruházzák fel és szeretné, ha gyermeke az iskola falain belül elfogadó, megértő közösségre lenne, ahol őt segítik és szeretik. Elvárás

nemcsak a jó tanulmányi eredmény, hanem a gyermek egészséges testi-lelki fejlődésének biztosítása is.

Háromfajta követelmény, három különböző oldalról. Nem kétséges, hogy az eredményes pedagógusi tevékenység alappillére a szakmai felkészültség, de önmagában nem elég. A gyermeket önmaga megismeréséhez, önértékei felismeréséhez kell vezetni. Alkalmat kell teremteni, hogy ismereteit egyszerű élethelyzetekben kipróbálhassa, ezáltal legyen sikerélménye és növekedjen egészséges önbizalma. Keressétek a módját annak, hogy a szülő-pedagógus-gyermek viszony őszinte legyen és kölcsönös bizalom alapuljon. Öszszefogásra van a legnagyobb szükség, mert a közösségben megtartó erő van, nem engedi, hogy bárki is elkallódjon tagjai közül. A sikeres életpályához jó adag empátia, kellő alázat és kitartás szükséges, mert az elismerés, a befektetett energiáért egyébként megérdemelten járó köszönet nem jön egyik napról a másikra.

Kívánok hát minden kedves pályakezdő pedagógusnak erős hitet, kitartást, sok sikert és megérdemelt, hálás köszönetet a társadalom, a szülők és tanítványok részéről egyaránt!

Katona Tamás fevétele